

Det Anarkistiska Biblioteket

Till minne af Josef Hillström

Avrättad i Salt Lake City, Utah, den 19 nov. 1915.

Gardish

Gardish

Till minne af Josef Hillström

Avrättad i Salt Lake City, Utah, den 19 nov. 1915.

1917-11-15

Allarm 15 november 1917

sv.anarchistlibraries.net

1917-11-15

Du föll för de mördande kulornas stål,
I kampen för frihet till slut.
De mäktiga vunno sin seger, sitt mål,
Som ofta, ja alltid förut.

Två år har förflutit sedan vår kamrat och sångare blev förvisad till de sälla jaktmarkerna av dollarkungarnas redskap. Ännu efter denna långa tid, står ditt minne lika klart och tydligt för oss som om denna blodiga och oförgätliga mörkrets handling skulle ha begåtts i går. Intill sista andedraget var du ståndfast, icke ens döden förmåde att rubba din tro och lära. Men likväl bad du aldrig för ditt eget liv, intill sista ögonblicket hördes din manande stämma ljuda: Arbetare över hela världen: **Vakna**. Förspillen ej eder tid med att sörja: **ORGANISERA**.

Löneslav! har du uppfyllt hans önskan och begäran? Om du ännu icke har ett rätt kort i din egendom, dröj ej längre. Vak upp! Hör ropet skallar. Det är det odödliga ekot av Joe Hill's manande stämma.

Parasitklassen förstod att uppskatta värdet av Joe Hill mycket bättre, och framför allt förr än vi gjorde. Joe var en dyrbar klenod i arbetarens ägo, därför måste den fråntagas sin rättmätige ägare, även om klenoden skulle förintas till atomer. Sagt och gjort, men det var omöjligt att kunna få densamma till något mindre än atomer. Dessa atomer slötos åter tillsammans till en diamanthård massa, allt flera och flera atomer, allt större och större blev massan, tills den växte till ett hälleberg som nu är för stort att sönderbryta, oaktat alla försök göras att söndersplittra detsamma. På detta hälleberg har det byggts en borg vars namn är Solidaritet, dess torn heter Uppllysning, dess väggar Jämnlighet, dess dörrar Frihet, dess tak Människovärde, dess golv Klassmedvetenhet och dess grundvalar Organisation. Men runt omkring går en mur vilken innesluter det hela och dess namn är I. W. W. INgen mur har ännu varit så svår att bygga som denna, ty vad som uppbyggdes under dagen, av ärliga arbetare, det försökte rövarhövdingar att nedriva under natten. Många gånger har det synts lönlöst ut att fortsätta arbetet, men så har ett hoppfullt ord från någon kamrat åter försatt arbetet i full gång. Ett, som mera än allt annat bidragit till att försätta oss i den verkliga handlingens stabila och obrytliga revolutionskänsla och solidaritetsövertygelse, det är sången! För denna gåva, och stora värk, är vi mest i tacksamhetsskuld till Joe Hill. Hans medfödda begåvning och sedermera utbildade talanger, skulle kunnat gjort honom världsberömd på musikens område inom

de högre kretsarna. Men han strävade ej efter ära och rikedom. Arbetarklassens befrielse från löneslaveriet, Uppllysning, Jämnlighet och Människovärde, var för honom värt långt mera än allt beröm i hela världen sammanlagt från societetens salonger.

Nu tystnad den stämma som manande ljöd,
I livsvarm och segerrik tro.
Det hjärta som klappat i brinnande glöd,
Har stelnat i dödsfylans ro.

Men han var ej det enda offret för den blodstörstiga hord som ännu fortfar att terrorisera världen. Trusternas skräckvälde fick smaken på blod, och skulle ej hava kunnat existera den förutan, därför har det nödvändiggjort denna regelmässiga blodtappning som sedermera har varit förhållandet. Men fastän gömt, så är det icke glömt! Deras blod ropar HÄMND och minnet av våra uppoffrande kamrater skall alltid vara vår ledande stjärna, det skall giva oss, och den kommande generationen inspirering i alla motgångar som vi ännu har att bekämpa. HÄDANGÅNGNA KAMRATER. - Tag vår hälsning fjärran från. Edert minne skall leva, tusentals års efter att de nuvarande förtryckarnas ledande mäns ryckte för längesedan bortglömts, de idéer ni givit oss, och de läror ni advocerat skall med glädje och tacksamhet läsas och läras, i alla lyckliga hem, mångfaldiga sekler efter att kapitalistsamhällets konstitutioner och grundlagar i borgar och slott för längesedan förmultnat och bortdunstat i den omätliga världsrymdens mystiska djup.

Den morgonsol varom de diktat och drömt,
Skall säkert med löften och hopp
Ur skuggor och tårar som strålglansen gömt,
För kommande släkten gå opp.